

Директно са славине вода се пије у Београду, Бечу и Будимпешти

До 2025. требало би да сви суграђани имају градску воду. – И ове године се наставља обнова мреже у свим општинама. – Драгоцену течност до Винче, Лештана и дела Калуђерице стицаће директно са Макиша

Бранка Васиљевић

Питање уредног водоснабдевања једно је од најважнијих у граду, не само лети када припекне звезда, већ сваког дана у години. Али, извесан број насеља и општина и дан-данас кубури та сувим чесмама, недостатком здраве, градске воде, због чега се у последње време коначно све више пажње поклања решавању овог проблема. Планирано је да до 2025. године сви Београђани пију воду са чесме, каже Страхиња Даниловић,

побољшано водоснабдевање становника овог подручја и индустријске зоне дуж Кружног пута у Лештанима. Вредност инвестиције је 205.000.000 динара, а финансирамо је из сопствених средстава – рекао је Даниловић.

И ове године се, како каже, наставља реконструкција водоводне мреже, у дужини већој од 50 километара на свим београдским општинама, у вредности од 1,3 милијарде динара.

– Очекују нас, између осталог, радови на Чукарици, где ће велики део водоводне мреже бити замењен у на-

радова и у Булевару деспота Стефана) и у Гроцкој (Кружни пут).

– Почетком године пустили смо у рад реконструисано постројење за третман муља, које је непрекидно радило више од 30 година. То је важан корак у процесу прераде воде у комплексу „Макиш“ јер се извојени муљ елиминисао са постројења, а на тај начин се постиже очување животне средине и заштита река. Захваљујући обнови овог постројења, за коју смо успели да извојимо 190.000.000 динара, капацитет процеса прераде воде повећан је за 30 одсто.

Страхиња Даниловић

Одговорно тврдим да је вода коју пију Београђани проверено доброг квалитета и задовољава све услове Правилника о хигијенској исправности воде за пиће, који је усаглашен са директивама Европске уније и препорукама Светске здравствене организације

на Даниловић, директор ЈКП „Београдски водовод и канализација“.

– Један од најважнијих пројеката је изградња магистралног и дистрибутивних цевовода, дуж Кружног пута у насељу Лештане, у дужини од око седам и по километара, и они ће бити повезани на магистрални цевовод Макиш-Младеновац. После завршетка радова, потрошачи у насељима Винча и Лештане, као и делу насеља Калуђерица, снабдеваће се водом директно из постројења за прераду воде „Макиш“. Планирана је израда нових 157 прикључака, чиме ће знатно бити

сељима Умка, Велика Моштаница, Железник и Остружница, у укупној дужини од око девет километара, као и на општини Палилула, у насељима Крњача и Котеж, у дужини већој од четири и по километра. И тај посао радићемо из сопствених средстава – напомиње Даниловић.

Тренутно се мењају дотрајале водоводне цеви у Земуну (Првوماјска, Златиборска, Ђорђа Чукуковића, Атанасија Пуље), на Старом граду (Цетињска, Хиландарска, Ђуре Даничића, Цара Уроша, Деспота Ђурђа, Скендербегова, Каменичка. Очекује се почетак

Такође је у овој години, у оквиру фабрике воде „Макиш“, пуштено у рад и постројење за производњу кисеоника из ваздуха, вредно 98.000.000 динара – објашњава Даниловић.

Фабрика воде у Макишу састоји се од три производна постројења („Макиш“ 1 и 2 и „Језера“) и црпне станице која транспортује чисту воду ка резервоарима.

– Тренутни капацитет износи 4.000 литара у секунди, што уз рад других постројења – „Баново брдо“, „Бежанија“ и „Беле воде“ – апсолутно задовољава потребе око два милиона становника.

Просечна старост цеви четири деценије

Најстарији цевоводи налазе се у централним општинама – Старом граду, Савском венцу, Врачару, Звездари и Палилули, а просечна старост је око 40 година. Цевовода старијих од 55 година има око 15 одсто. Азбест-цементни цевоводи чине око 11 одсто целокупне водоводне мреже. Највише их је у приградским насељима Чукарице и на левој обали Дунава. Ова врста цевовода се више од 30 година не користи и сукцесивно се мења. Реконструисано је око 10 километара ових цеви.

После планираних обнова постројења „Језера“ и „Макиш 1“, капацитет производње воде ће порастати на 5.000 литара у секунди. Таква производња ће омогућити не само вишедеценијску сигурност у снабдевању града питком водом, већ и могућност да београдски водовод прерасте у регионални. Одговорно тврдим да је вода коју пију Београђани проверено доброг квалитета и задовољава све услове Правилника о хигијенској исправности воде за пиће, који је усаглашен са директивама Европске уније и препорукама Свет-

ни бунари. У београдском водоводном систему има их 98 и распоређени су на обе обале реке Саве, узводно од ушћа Саве све до атара село Купиново. Рени бунари се налазе у приобалу и одатле помоћу дренава црпу воду из реке. Због изузетног квалитета ове воде, која пролази кроз слојеве шљунка, они знатно доприносе и самом саставу београдске „чесмоваче“.

– Рени бунарима непрекидно посвећујемо велику пажњу. У њих се ради одржавање утискују нови дренави, а ради се и ревитализација и регенера-

Литар „чесмоваче“ шест пара

Цена кубика воде за домаћинства је 59,46 динара. То значи да литар „чесмоваче“ кошта шест пара. Заједно са услугом одвођења отпадних вода, цена воде и услуге одвођења отпадних вода је 83,50 динара по кубном метру. После четири године, цена услуга повећана је минимално почетком 2021. У односу на остале градове у Србији, цена воде у граду је просечна. У Суботици, Панчеву и Лозници кубни метар воде (заједно са канализацијом) кошта више од 100 динара, а таква је ситуација и у другим општинама у Србији. У односу на велике градове у региону (у Љубљани је виша од евра, у Загребу виша од два евра), а посебно у односу на градове у економски развијеном делу Европе (и до четири евра), цена воде у Београду је вишеструко мања.

ске здравствене организације – рекао је Даниловић и истакао да се на сличан начин као и Београд водом снабдевају и два велика града дунавског слива – Будимпешта и Беч у којима се вода пије директно са славине.

Осим фабрике за прераду сирове савске воде „Макиш“, важан део производног комплекса представљају ре-

ција постојећих. То омогућава одржање и повећање постојећих капацитета и њихову већу издашност. У овој години нови дренави ће се утискивати на шест бунара, а планирано је да се поред 18 бунара изврши ревитализација и регенерација на још 16. Тренутно није у плану изградња нових рени бунара – рекао је Даниловић.

Процес прераде воде

Резервоар чисте воде

Фабрика у Великом Селу – решење за проблеме отпадних вода

Београд је једина европска метропола која нема постројење за пречишћавање отпадних вода па се због тога у Саву и Дунав годишње излије око 60 олимпијских базена фекалија. Због тога је изградња фабрике које би прерађивале отпадне воде једини „појас за спасавање“.

– Београдска канализациона мрежа је према Генералном пројекту подељена на пет канализационих система: Централни, Батајнички, Банатски, Болечки и Остружнички, а у оквиру којих је предвиђена изградња постројења за

пречишћавање отпадних вода. Највеће планирано постројење за пречишћавање отпадних вода је Велико Село. Оно ће се простирати на око 98 хектара у Великоселском ритку, уз обалу Дунава. Изградња поменутог постројења и комплетног система је од изузетне важности за град јер ће сви изливци Централног канализационог система, на који је спојен и највећи број потрошача, бити укинута. То ће омогућити да се око 80 одсто употребљених вода директно преусмерава и пречишћава у новоизграђеном

постројењу – каже Страхиња Даниловић. Поред поменутог постројења, у плану је изградња постројења за пречишћавање отпадних вода Батајница, између Земун-поља и реке Дунав, а на којем ће се пречишћавати отпадне воде од око 132.000 становника, у Крњачи, на којем ће се прерађивати отпадне воде за око 118.000 житеља, као и постројење Остружница, где је систем предвиђен за око 34.000 људи. У надлежности „Београдског водовода и канализације“ је одржавање канализационе мреже у дужини од око

2.200 километара и објеката за пријем и одвођење отпадних и атмосферских вода.

– Око 75 одсто града покривено је системом за одвођење отпадних вода, а 65 одсто за одвођење атмосферских. Канализације углавном нема у насељима на ободу града – Крњача, делови Борче, Овча, Калуђерица, Мали и Велики Мокри Луг, делови Кумодража, Бањице и Јајинаца, Алтина, делови Батајнице, Плавих хоризоната, Сурчина и Остружнице. Изградња ове мреже није у нашој надлежности – рекао је Даниловић.